

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
 Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. Section: Social Sciences
 ISBN: 978-606-8624-17-4

THE LEGAL PROFESSION IN ACCORDING TO COMMUNITY LAW

Lucreția Dogaru, Prof., PhD
"Petru Maior" University of Tîrgu Mureș

Abstract: The legal profession law is one of the most important and noble profession, the oldest in the juridical sciences family. This legal profession is analyzed taking into account the definitions given by the Encyclopedical dictionaries, and that the lawyer has a special purpose in a state law, often being indispensable in making justice. We analyzed the principles of this profession, which represents real guarantees for a professional activity, and the forms of practicing the legal profession regarding the European Union standards. In this paper, we analyze the legal profession in relation to the Community provisions in force (European treaties, European directives), but also from the perspective of jurisprudence of CJCE and legal literature in this area. It is now a reality that this profession has European Union correspondence. So, in European Union law, practicing law is assimilated to providing a „service”, the way this notion is defined by the 57 article of the Lisbon Treaty. We revealed also, the general conditions and those specific to the legal profession, as well as incompatibility cases required under Romanian and European legislation.

Keywords: legal profession, lawyer, general conditions, European standards, incompatibility cases, Community law.

Exercitarea profesiei de avocat în țara noastră, a început să cunoască o altă dimensiune o dată cu aderarea României la Uniunea Europeană, Astfel, această profesie, de la acel moment, poate fi exercitată de către avocații români, cu titlu ocazional sau permanent, în oricare din statele membre ale Uniunii, precum și în statele care sunt parte la Acordul privind Spațiul Economic European. Legea română în materie, adoptată în 1995, actualizată și republicată în 2014, dispune la art. 96 în sensul că, avocații proveniți din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, dar și cei ce și-au obținut calificarea profesională în Confederația Elvețiană, pot să își exercite profesia pe teritoriul țării noastre, în oricare dintre modalitățile stipulate (în mod independent sau în asociere, ca avocați salariați în România sau prin prestare de servicii).

Deschiderea la nivel comunitar a profesiei de avocat, este reglementată de două Directive importante ale CE precum și de o serie de directive ocazionale, ce constituie suportul normativ privind libera circulație a serviciilor prestate de către avocați în spațiul UE și permite recunoașterea mutuală a avocaților comunitari.

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

Aceste directive, cu consecințe deosebit de importante asupra exercitării profesiei de avocat în spațiul comunitar, reprezintă dezvoltări ale art. 43 din Tratatul CE care reglementează dreptul de stabilire, precum și cele ale art. 49-55 din Tratatul CE, consacrate principiului libertății de prestare a serviciilor.

Pornind de la aceste precizări, constatăm că în dreptul comunitar, exercitarea profesiei de avocat este asimilată exercitării sau prestării unui „serviciu”, astfel cum această noțiune este definită de dispozițiile art. 57 alin.1 din Tratatul privind Funcționarea UE: „sunt considerate servicii, prestațiile furnizate în mod obișnuit în schimbul unei remunerații....”, fiind enumerate în categoria serviciilor și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale. Acest aspect este reconfirmat și prin dispozițiile Directivei Consiliului CE nr.77/249/CEE din 22 martie 1977, relativ la facilitarea exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați. Si dispozițiile art.110 din legea română prevăd că avocații ce provin din statele membre ale UE și ale Spațiului Economic European, pot desfășura în țara noastră activități profesionale ce pot fi exercitate ocazional sub forma de „prestări servicii”, cu respectarea condițiilor și regulilor de conduită profesională ale statului membru de origine precum și a legislației române privind profesia de avocat.

Dealtfel, și literatura juridică de specialitate în materie, include activitățile prestate în cadrul profesiilor liberale, înțelegând prin aceasta în mod implicit și profesia de avocat, în categoria activităților de prestare sau exercitare de servicii ori profesiuni, apreciate a fi într-o dezvoltare continuă.

Potrivit prevederilor comunitare sus menționate, serviciile care privesc exercitarea profesiunilor liberale se supun principiului general de libertate a circulației serviciilor, principiu ce are ca și caracteristică principală caracterul transfrontier, adică „traversarea” granițelor statelor membre precum și caracterul oneros al serviciului.

Menționăm că principiul general al liberei circulații a serviciilor poate fi asociat și cu acela ce vizează libertatea de stabilire în scopul exercitării unui comerț sau a unei profesii, libertate considerată de altfel ca fiind o componentă de bază a libertății de circulație a persoanelor în cadrul Comunităților UE, astfel cum a fost reglementată prin tratat. Tocmai în virtutea dreptului la libertatea de stabilire, Directiva Consiliului CE nr.77/249/CEE, prevede la art.4 alin 1 că, în exercitarea profesiei de avocat în situația mai sus menționată, sunt excluse orice condiții de rezidență pe care statul gazdă le-ar putea impune unui avocat străin în exercitarea profesiei sale liberale.

Literatura de specialitate română, apreciază conceptul de stabilire ca fiind unul foarte larg, permițând unui resortisant comunitar să participe, în mod stabil și continuu, la viața economică dintr-un alt stat membru al UE, altul decât statul său de origine, și totodată să profite de acest fapt.

Pe de altă parte, așa cum a dispus Curtea de Justiție a CE/80, excepțiile de la libertatea de stabilire prevăzută de dispozițiile art. 55 alin. (1) din TCE (actualul art. 62 din TFUE), nu sunt aplicabile în cazul unei profesii liberale precum cea de avocat, în cazul activităților de consultanță și asistență juridică ori a celor de reprezentare și apărare a părților în justiție, indiferent dacă realizarea acestor activități este una obligatorie sau facultativă.

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

Necesitatea aplicării acestor principii comunitare, a fost motivată de faptul că la nivel internațional asistăm la amplificarea fără precedent a relațiilor internaționale în toate domeniile, fapt ce presupune existența unui ansamblu legislativ suplu, atât pe plan național cât și internațional. Acesta se cere a fi adaptat permanent noilor realități internaționale, care să permită desfășurarea unor astfel de relații în condiții corespunzătoare.

În baza opiniilor doctrinare dar și a prevederilor comunitare sus menționate, putem spune că orice resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European își poate exercita, în mod stabil și deopotrivă permanent, dreptul de stabilire în România.

Luând în considerare prevederile Tratatului de Funcționare al UE cu privire la libera circulație a persoanelor și a serviciilor, legea română în materie, prevede la art.12, toate condițiile în care avocatul membru al unui barou din România poate exercita profesia de avocat.

Dreptul recunoscut cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, a cetățenilor din Spațiul Economic European și a celor din Confederația Elvețiană la liberă circulație, precum și acela de stabilire și de acces neîngrădit a acestora pe piața forței de muncă din România este prevăzut și de dispozițiile O.U.G. nr.102/2005, republicată în 2011, privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale UE și Spațiului Economic European.

Avocatul străin care dorește să-și exercite profesia pe teritoriul României, trebuie să îndeplinească cumulativ toate condițiile stipulate de lege în acest sens, exceptând condiția care privește cetățenia română.

Cu referire la acest aspect, legea română în materie, prevede că pentru a putea dobândi profesia de avocat în România, orice avocat străin trebuie să îndeplinească cumulativ acele condiții generale ce trebuie îndeplinite și de către o persoană fizică cu cetățenie română, în vederea înscrierii în avocatură și a dobândirii calității de avocat, respectiv: să aibă exercițiul drepturilor civile și politice; să fie licențiat al unei facultăți de drept cu durată stabilită de lege; să nu se găsească în vreunul dintre cazurile de nedemnități prevăzute de lege; să fie apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei.

Precizăm că aceste condiții generale trebuie îndeplinite și de o persoană fizică cu cetățenie română, în vederea înscrierii în avocatură și a dobândirii calității de avocat.

Cu privire la condiția ce impune necesitatea licenței în drept, în literatura juridică de specialitate, s-a subliniat faptul că România, în calitate de stat membru al UE, în virtutea prevederilor Tratatului de Funcționare a UE dar și ale celorlalte prevederi comunitare, trebuie să ia în considerare echivalarea diplomelor. De asemenea, în procesul de aprobare a exercitării profesiei de avocat de către o persoană fizică străină, statul român este obligat, dacă este cazul, să procedeze la o examinare comparativă a cunoștințelor și calificărilor cerute atât de dispozițiile române în vigoare cât și de dispozițiile naționale ale persoanei interesate, sau să efectueze un stagiu de trei ani în domeniul dreptului românesc.

O altă precizare relevantă a legii române, dispune că acei avocați ce profesază sub titlul profesional din statul membru de origine și care își desfășoară efectiv și cu regularitate profesia de avocat în România, în domeniul dreptului românesc sau al celui comunitar, pe o perioadă de cel puțin 3 ani, vor fi admiși în profesia de avocat fără îndeplinirea condițiilor

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)

CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*

ISBN: 978-606-8624-17-4

---

prevăzute la art. 100, cu stricta respectare a dispozițiilor legii privind exercițiul drepturilor civile și politice, cazurile de nedemnitate și incompatibilitate.

Pe de altă parte, cazurile de nedemnitate ce vizează deopotrivă și avocatul străin, în vederea exercitării profesiei de avocat pe teritoriul țării noastre sunt, potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea română, următoarele: dacă avocatul a fost condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, de natură să aducă atingere prestigiului profesiei; dacă avocatul a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească; dacă avocatului i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească sau disciplinară; dacă avocatul este falit fraudulos, chiar dacă acesta a fost reabilitat.

În același sens, Hotărârea CJCE nr. 55/1995 dispune că, în cazul în care accesul la o activitate specifică sau exercitarea acesteia este supusă în statul membru gazdă anumitor condiții, resorisantul unui alt stat membru care intenționează să exercite activitatea respectivă trebuie, în principiu, să îndeplinească aceste condiții.

De asemenea, legea generală în materie, prevede la art.15 și cazurile de incompatibilitate în exercitarea profesiei de avocat, reprezentate de: activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat; ocupațiile care lezează demnitatea și independența profesiei de avocat sau bunele moravuri, precum și exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț. Sunt expuse ulterior și situațiile de compatibilitate pe care legea le recunoaște, în exercitarea profesiei de avocat. Aceste condiții sau situații de compatibilitate respectiv, incompatibilitate, sunt valabile deopotrivă și în cazul exercitării în România a profesiei de avocat de către o persoană fizică străină.

Menționăm în acest context, că și aceste dispoziții sunt în concordanță cu reglementările cuprinse în art. 57 din Tratatul CE, după care, orice prestator de servicii poate, pentru executarea prestației sale, să-și exercite activitatea în statul în care furnizează prestația, în condiții similare celor impuse de acest stat propriilor cetățeni.

Însă, pentru a acorda consultanță juridică privind dreptul românesc, un avocat străin trebuie să îndeplinească și unele condiții specifice, cum ar fi, obligația de susținere a unui examen de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limbă română, organizat de U.N.B.R. De asemenea, avocatul străin care se stabilește în România în vederea exercitării profesiei este obligat să se înscrie în tabloul special al avocaților ținut de fiecare barou, fiindu-i aplicabile atât prevederile legii privind profesia de avocat cât și cele ale Codului deontologic și ale Statutului profesiei de avocat.

Remarcăm astfel faptul că, în exercitarea profesiei de avocat de către un străin, activitățile acestuia sunt guvernate de aceleași principii fundamentale ca și în cazul exercitării profesiei de către un avocat român.

Cu referire la unele obligații ce incumbă acestei categorii profesionale, conform art. 2.4. din Codul Deontologic al Avocaților din Uniunea Europeană, avocatul străin dintr-un stat membru al UE sau al Spațiului Economic European este obligat, în exercitarea profesiei sale pe teritoriul oricărui stat membru al Uniunii, înțelegând prin aceasta și teritoriul statului român,

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

---

să respecte deontologia baroului în raza căruia își va desfășura activitatea. Obligativitatea informării cu privire la respectarea normelor deontologice pe care trebuie să le respecte orice avocat în exercitarea activității sale, revine deopotrivă, acestuia.

De asemenea, onorariile convenite avocatului străin se vor înregistra și se vor plăti integral în România. În cazul exercitării profesiei de avocat de către o persoană fizică străină, Legea nr. 51/1995 republicată în 2014 prevede totodată și o interdicție, în sensul că avocatul străin nu poate pune nici un fel de concluzii orale sau scrise în fața instanțelor judecătorești și a celorlalte organe jurisdicționale și judiciare, cu excepția celor de arbitraj internațional.

Având în vedere prevederile legale sus menționate, se poate concluziona că legislația română în vigoare referitoare la exercitarea profesiei de avocat pune în aplicare principiul comunitar al liberei circulații a serviciilor, serviciu aflat în conexiune cu realizarea libertății de stabilire a persoanelor pe teritoriul oricărui stat membru al Uniunii, așadar și pe cel al țării noastre. Astfel, în conformitate cu art. 39-42 și art. 50 alin.(1) din Tratatul CE (respectiv art. 45-48 și 57 din Tratatul de Funcționare a UE) și în baza actelor normative în vigoare, un avocat străin, care poate avea inclusiv cetățenia unui stat membru UE, se poate stabili în România în vederea exercitării profesiei de avocat.

Prevederile Legii pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat precum și cele ale Statului profesiei de avocat, pot fi interpretate și în ideea în care principiul libertății de stabilire și de prestare a serviciilor poate fi invocat nu numai de către persoanele fizice care sunt cetățeni ai unui stat membru ci și de către entități juridice constituite conform legislației unui stat membru și având sediul pe teritoriul Comunității Europene.

Dispozițiile cuprinse în art.48 din Tratatul CE, respectiv cele ale art. 54 din Tratatul de Funcționare a UE, recunosc sistemul mai liberal cu privire la accesul societăților la libertatea de stabilire și de prestare a serviciilor, și anume cel al incorporării, întrucât acesta este considerat a fi mai favorabil societăților constituite în conformitate cu legislația unui stat membru al Comunității Europene.

Achiesăm la acele puncte de vedere exprimate în literatura română de specialitate în acest domeniu, potrivit cărora beneficiarii libertății de stabilire prevăzute de art. 39-42 din Tratatul CE, sunt și societățile de drept civil (în speță societățile civile profesionale de avocatură), alături de alte persoane juridice (cum ar fi, societățile deschise și societățile în comandită). Întrucât aceste opinii se întemeiază întocmai pe prevederile art. 48, alin. (2) din Tratatul CE (respectiv art. 54 din Tratatul de Funcționare al UE), care dispun: „Prin societăți se înțeleg societățile civile sau comerciale, inclusiv cooperativele, și celelalte persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția societăților fără scop lucrativ”. Ori, sunt considerate “societăți” în sensul art. 48 din Tratat, orice entități care au capacitatea de a desfășura activități, precum și un patrimoniu propriu.

Pornind de la prevederile cuprinse în art. 13 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, republicată în 2014, potrivit căreia, „Avocatul străin poate exercita profesia de avocat în România, la alegere, în cadrul uneia dintre formele de organizare prevăzute la art. 5 alin.(1)”, rezultă pe cale de interpretare și coroborare legislativă, că serviciile ce privesc exercitarea profesiei de avocat pot fi realizate și de către persoanele juridice străine constituite conform legislației unui stat

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

---

membru al UE, care își au sediul într-un stat membru și care au ca obiect de activitate promovarea și apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor legitime ale omului.

Pe de altă parte, dreptul de stabilire în România și de practicare a avocaturii se aplică și persoanelor juridice străine care și-au înființat un sediu pe teritoriul unui stat membru al Uniunii, dacă acestea doresc ulterior să înființeze filiale sau sucursale pe teritoriul României. Liberarea sau dreptul de stabilire presupune interzicerea discriminării ce are drept criteriu de referință, condițiile stabilite pentru proprii resortisanți de către legea țării unde se efectuează acea stabilire. Această interdicție este de fapt, o aplicare a principiului nediscriminării pentru motive de naționalitate, astfel cum acesta e formulat de art. 12 din Tratatul CE.

Acest fapt își găsește justificare și în principiul de drept comunitar, conform căruia libertatea de a furniza servicii poate fi restrânsă doar prin reguli justificate de interesul public și aplicabile tuturor persoanelor fizice și juridice care acționează pe teritoriul statului membru unde este furnizat respectivul serviciu. În acest sens, menționăm prevederile Hotărârii CJCE nr. 55/199597, pronunțată în cauza C-55/94, conform căroro măsurile legale naționale ce ar putea împiedica sau ar putea face mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de TCE (inclusiv cele referitoare la libertatea de stabilire și de prestare a serviciilor), trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să se aplice în mod nediscriminatoriu; să fie justificate de motive imperative de interes general; să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit; să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului sau scopului urmărit.

Pornind de la aceste considerente, persoanelor fizice străine care exercită profesia de avocat, ca profesie liberală, precum și persoanelor juridice străine constituite ca și societăți civile de avocatură, le sunt aplicabile aceleași prevederi legale în exercitarea acestei profesii ca și cele incidente persoanelor fizice sau juridice române, fără nici un fel de discriminare. Rezultă astfel că, persoanele fizice străine vor putea exercita în România profesia de avocat în formele prevăzute de dispozițiile Legii privind exercitarea profesiei de avocat, precum și în conformitate cu celelalte prevederi legale în vigoare, incidente în acest sens.

Dealtfel, Legea privind exercitarea profesiei de avocat în România, nu interzice societăților civile de avocatură străine ca, în virtutea dreptului comunitar la libertatea de exercitare a serviciilor, să își constituie filiale ori sucursale în țara noastră.

În concluzie, putem menționa că noutățile și progresele legislative înregistrate de legislația națională în domeniul dobândirii și exercitării profesiei de avocat, au fost impuse îndeosebi în contextul aderării țării noastre la Uniunea Europeană, eveniment ce a constituit dealtfel un moment important și în aplicarea a normelor deontologice comunitare și a Codului Deontologic al Avocaților din Uniunea Europeană.

Bibliografie:

1.Baias, Flavius A., *Principiile profesiei de avocat în lumina dispozițiilor Legi numărul 51/1995*, Revista în Dreptul nr. 10-11/1995;

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)

CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. Section: Social Sciences

ISBN: 978-606-8624-17-4

2. **Bîrsan, Corneliu; Eftimie, Marius**, *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, Ed. Hamangiu, București, 2009; **Bîrsan, Corneliu; Eftimie, Marius**, *Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Comentarii pe articole*, ediția a doua, Editura C.H. Beck, București, 2010;
3. **Dănilă, Ligia**, *Organizarea și exercitarea profesiei de avocat*, Editura C.H. Beck, București, 2008; **Dănilă, Ligia**, *Organizarea și exercitarea profesiei de avocat*, Ediția a IV a, Editura Universul Juridic, București, 2016;
4. **Fuerea, Augustin**, *Drept comunitar al afacerilor*, Ediția a II-a revizuită și adăugită, Editura Universul Juridic, București, 2006; **Fuerea, Augustin**, *Manualul Uniunii Europene*. Ediția a Va revizuită și adăugită după Tratatul de la Lisabona (2007/2009), Editura Universul Juridic, București, 2011;
5. **Gornig Gilbert; Rusu, Ioana Eleonora**, *Dreptul Uniunii Europene*, Ediția a II a, Editura C.H.Beck, București, 2010;
6. **Gyula Fabian**, *Drept instituțional comunitar*, Ediția a III a, revizuită și adăugită, Editura Sfera Juridică, Cluj Napoca, 2008; **Gyula Fabian**, *Drept instituțional al Uniunii Europene*, Editura Hamangiu, București, 2012;
7. **Diaconu, Nicoleta**, *Asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială*, Revista de Drept comercial, nr.4/2006;
8. **Eduard Dragomir; Paliță, Roxana**, *Organizarea și Execitarea profesiei de avocat*, Ediția a IV a revizuită și adăugită, Editura Nomina Lex, București, 2012;
9. **Leș, Ioan**, *Instituții judiciare contemporane*, Editura C.H. Beck, București, 2007;
10. **Manolache, Octavian**, *Tratat de drept comunitar*, Ediția a Va, Editura C.H. Beck, București, 2006;
11. **Niculesa, Mădălin**, *Profesiile liberale. Reglementare, doctrină, jurisprudență*, Editura Universul Juridic, București, 2006;
12. **Popescu, Corneliu-Liviu**, *Legalitatea, continuitatea și unicitatea ordinului profesional al avocaților din România*, Revista C.J. nr. 1/2007;
13. **Răducanu, A.; Croitoru, D.**, *Principiile generale de organizare și exercitare a profesiei de avocat din perspectiva teoriilor postmoderne despre drept*, Buletinul INPPA, București, nr. 1/2006;
14. **Tudorel, Ștefan**, *Introducere în dreptul comunitar*, Editura C.H.Beck, București, 2006;
15. **Savu, Tiberiu**, *Noțiunea și conținutul secretului profesional al avocatului în lumina dreptului comunitar*, Revista română de drept comunitar, nr.6/2007, Editura Wolters Kluwer România;
16. Codul deontologic al avocaților din Uniunea Europeană, adoptat în 1998, modificat în 2006;
17. Constituția României din 1991 revizuită în 2003;
18. Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în 2014;
19. Tratatul de la Lisabona, 13 decembrie.2007 (Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene) ;
20. Tratatul instituind Comunitatea Economică Europeană, Roma 25 martie 1957;

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, 2016. *Section: Social Sciences*
ISBN: 978-606-8624-17-4

---

21. Statutul profesiei de avocat din 19 decembrie 2011, actualizat în 2016.